

ת"פ 4002/11/20 - מנחם פרנקל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4002-11-20 מדינת ישראל נ' פרנקל

לפני כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המבקש/הנאשם:
נגד

המשיבה/המאשימה: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות תל אביב (פלילי)

החלטה

בפניי בקשת הנאשם לפסילתי מלשבת בדיון לפי סעיף 77א (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד 1984 (להלן: "החוק").

טענות הנאשם ותגובת המאשימה

1. ביום 5.3.23 הגיש הנאשם בקשה במסגרתה עתר לפסילת המותב והעברת התיק למותב אחר. עתירתו בכתב של הנאשם נשענה על שני טעמים עיקריים - הראשון, דעת המותב נעלה עוד טרם הדיון והשני, ההליך זוהם.

2. בדיון שהתקיים בפניי ביום 15.3.23 הרחיב הנאשם וטען כי עתירתו מבוססת על שלושה טעמים: הראשון, זיהום ההליך נוכח טיעוני הסניגוריה הציבורית בדיון בבקשה לשחררה מייצוג; השני, סירובי לקבל דיסק און קי להוכחת טענתו לפיה לא קיבל לידיו את חומרי החקירה וכן כי המותב לא איפשר לו להשלים טיעוניו בישיבה אשר עסקה בבקשתו לביטול כתב האישום; השלישי, טיעון אותו העלה הנאשם לראשונה בדיון ועניינו טענה בדבר "ניגוד אינטרסים" נוכח העובדה שבהליך המעצר יוצג הנאשם על ידי עו"ד ממשרד עורכי הדין של עו"ד רם כספי - משרד אשר מצוי ברשימת המניעויות של מותב זה.

3. המאשימה בתגובתה בכתב עתרה לדחיית הבקשה על הסף וטענה כי הנסיבות אותן מציין הנאשם בבקשתו אינן עומדות במבחני הפסלות אשר נקבעו בחוק ובפסיקה. לטענתה, אין זה אלא ניסיון נוסף של הנאשם לדחות את הקץ של סיום תיק זה. גם בדיון שבה נציגת המאשימה ועתרה לדחיית הבקשה על הסף וטענה כי מקרה זה אינו יוצר חשש למשוא פנים וכי בבקשת הנאשם לא פורטו עילות המצדיקות בחינת טענה למשוא פנים מצד המותב. בכל הנוגע לטענת הנאשם לפיה המותב לא איפשר לו להשלים טיעוניו, הפנתה המאשימה לכך כי באותה עת היה הנאשם מיוצג ולמרות שעורך דינו השמיע טיעונים מלאים, איפשר המותב לנאשם להשמיע טיעוניו, כפי שביקש, וזאת למרות שאין בחוק פרוצדורה המאפשרת זאת. ב"כ המאשימה הוסיפה ואמרה כי לא ייתכן שכל החלטת ביניים של בית המשפט, בין מותב זה או אחר, תהווה עילה לפסילה וכי אין לאפשר את בחירת המותב על ידי הנאשם בהתאם להחלטות שמתקבלות. בכל הנוגע לטענת ניגוד העניינים הבהירה המאשימה כי המענה שהתקבל ממשרד

כספי הסיר כל חשש שיתכן ועלה מעצם הייצוג, שעה שאין כל ייצוג בהליך הפלילי. לטענתה, העובדה שבהליך המעצר, בדיון אחד או שניים, יוצג הנאשם על ידי עו"ד ממשרד כספי, בייצוג שלא נמשך וכאשר לא הייתה חשיפה לחומרי חקירה, הופכת את הטענה כולה למופרכת. עוד הפנתה המאשימה למועד העלאת הטענה שהינו מאוחר, והדגישה כי אין המדובר בנסיבה חדשה אלא בטענה שהיא למעשה ניסיון להעלות עילת פסילה נגד מותב זה. לבסוף סיכמה המאשימה טיעוניה באומרה כי אין עילה לפסלות מטעמי מראית פני הצדק ואין להעדיף את מראית פני הצדק על פני עשיית הצדק. נוכח כלל האמור ומשלא הוכח באופן אובייקטיבי וממשי כי יש עילה לפסול את המותב, ביקשה המאשימה כי המותב דן ימשיך לשמוע את התיק ועתרה לדחיית בקשת הפסלות.

ההיבט הנורמטיבי

4. סעיף 77א (א) לחוק קובע כך:

"שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

5. מכאן שהמבחן לפסלות שופט נעוץ בקיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט מצד המותב הדן בתיק. החשש צריך להיות מבוסס ויש להראות קיומו של בסיס אובייקטיבי לחשש זה ולא רק חשש סובייקטיבי למשוא פנים (ראו ע"פ 4284/19 **לורי שם טוב נגד מדינת ישראל** (23.7.2019)). בעניין זה ראו החלטה שניתנה בעת האחרונה על ידי כבוד הנשיאה השופטת חיות בע"א 8607/22 **פלוני נ' פלונית** [פורסם בנבו] (21.3.23) (להלן: פלוני):

"כפי שנפסק לא אחת, החלטות דיוניות אשר ניתנות לאורך ניהול ההליך - ובכלל זה החלטות הנוגעות לחקירת עדים, לקביעת מועדי דיון ולפסיקת הוצאות - אינן מקימות, כשלעצמן, עילת פסלות, והאפיק הראוי להשגה עליהם הוא בהליכי ערעור מתאימים (ראו למשל: ע"א 7632/22 מכללת אתגר הדרכות בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות הפיתוח - רשות מקרקעי ישראל, פסקה 13 (פורסם בנבו) (13.12.22); ע"א 5304/22 פלוני נגד פלונית, פסקה 12 (20.7.22))."

בעניין זה ראו גם החלטת כב' הרשם גיא שני בבש"א 2826/12 **א' מייק ואן קול נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.4.12):

"המבחן לפסלות שופט הוא חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים (ראו סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד - 1984). בהקשר זה, לא די בחוסר שביעות רצון של בעל הדין מהחלטות שניתנו על ידי בית המשפט ומאופן התנהלות הדיון לפניו (ראו גם בש"א 4521/11 אוזן נ' כלל). אף לא די בתחושה סובייקטיבית של חוסר אמון"

6. בקשתו של הנאשם לפסילה נטענה לאחר שהמותב לא נעתר לבקשת הנאשם לדחיית ישיבת ההוכחות, לא הסכים לקבל לידיו את הדיסק או קי אשר ילמד על אופן קבלת החומר אצל הנאשם ולא נעתר להוצאת כלל חומרי החקירה שהוגשו בהסכמה. מכלל האמור וכפי שיפורט להלן מתעורר הרושם, כי בקשת הפסילה מקורה בחוסר

שביעות רצון של הנאשם מהחלטות שניתנו על ידי המותב. כאשר זהו הרושם שמתקבל, לצד העובדה שבקשת הנאשם אינה מלמדת על קיומן של עילות שנקבעו בחוק ובפסיקה, ובשים לב לשורה של החלטות שדנו בסוגיות דומות ואשר בהן נקבע כי לא די בתחושה סובייקטיבית של חוסר אמון בכדי לבסס עתירה לפסילת מותב - **מצאתי כי דין בקשת הנאשם להידחות**. בהחלטתי זו אפרט את נימוקיי כמו גם את השתלשלות ההליכים עד כה, באשר יש בהשתלשלות זו כדי ללמד על הרקע להגשת הבקשה ולהחלטתי לדחותה, הכול כפי שיפורט להלן.

השתלשלות ההליכים בתיק

7. כנגד הנאשם, שהינו עורך דין בתחום האזרחי, תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירות של זיוף לפי סעיף 418 סיפא, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 וגניבה בידי מורשה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 293(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977. כתב האישום המקורי הוגש בחודש ינואר 2019 ואולם משהנאשם לא אותר כתב האישום נמחק ורק עם איתורו והסגרתו בחודש נובמבר 2020 הוגש כתב האישום בשנית, וזהו כתב האישום שבפניי.

8. בעניינו של הנאשם התקיימו מספר ישיבות בהליכים מקדמיים בפני סגנית הנשיא כב' השופטת תבור, במהלכן העלה הנאשם טענות בקשר לחומרי החקירה וביחס לסניגורים שמונו לייצגו מטעם הסניגוריה הציבורית, כמו גם קשייו בהסדרת ייצוג פרטי. באותן ישיבות מקדמיות נטען על ידי ב"כ המאשימה כי כלל חומרי החקירה הועברו זה מכבר לידי הנאשם. במהלך אותם דיונים מקדמיים עתרה הסניגוריה הציבורית לשחרור מייצג ואולם השופטת לא נעתרה לבקשה זו. לבסוף, בתום מספר ישיבות, במהלכן שמעה השופטת את הצדדים ואת הנאשם וכן התבקשה פעם נוספת לשחרר את הסניגוריה הציבורית מייצג הנאשם, נעתרה לבקשה ושחררה את הסניגוריה הציבורית מייצג הנאשם. בנוסף דחתה השופטת את בקשת הנאשם לביטול כתב האישום בשל פגמים בחובת השימוע. לאחר זאת הועבר התיק לטיפול.

9. כבר בתום הדיון הראשון בפניי ביום 20.1.22, פניתי לסניגוריה הציבורית בבקשה שישובו וישקלו ייצוג הנאשם בהליך זה. בנוסף נתתי הוראות למאשימה בכל הנוגע להעברת חומרי החקירה לנאשם לצד קביעת מועדי הוכחות. הגם שעמדת הסניגור המחוזי הייתה שהסניגוריה הציבורית לא תוכל לשוב ולייצג את הנאשם, זימנתי דיון אשר בסופו הסכימה הסניגוריה הציבורית להיעתר לבקשתי ולשוב ולייצג את הנאשם באומרה **"אנחנו כמובן לאור הפנייה החריגה הזו, לאור החשיבות של זכות הייצוג אנחנו מתקשים להישאר אדישים לדברים ואנחנו נהיה מוכנים לעשות ניסיון"**. הנאשם מצדו הצהיר כי הוא מתחייב לשתף פעולה עם הסניגור שימונה לו ובהחלטתי ציינתי כי ככל שמערכת היחסים בין הסניגור שימונה לייצג את הנאשם לבין הנאשם תעלה על שרטון והסניגוריה תבקש להשתחרר מייצג - איעתר לבקשה זו. וכך, בדיון העוקב שהתקיים ביום 7.7.22, התייצב באולמי עו"ד אשכנזי מטעם הסניגוריה הציבורית והודיע כי מונה לייצג את הנאשם. במעמד זה ובתיאום עם יומני הצדדים, נקבעה תכנית משפט מפורטת ובכלל זאת נקבע מועד לשמיעת טענות מקדמיות, כבקשת הנאשם.

10. ביום 26.10.22 התקיימה ישיבה אשר נועדה לשמיעת הטענות המקדמיות ואולם רובו של הדיון עסק בטענות ההגנה בדבר ליקויים ברשימת חומר החקירה. באותו דיון, לאחר שמיעת טענות הצדדים, הורתי למאשימה לערוך רשימת חומרי חקירה חדשה אשר תכלול את התיקונים המבוקשים ופירטתי בהחלטתי כיצד על המאשימה לערוך רשימה זו. בנוסף נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם לדחות את ישיבת ההוכחות הקבועה עד אשר יוכל הסניגור להיערך

עם כלל חומר החקירה והרשימה המתוקנת.

11. בהתאם להחלטתי, ביום 30.11.23, התקיימה ישיבה נוספת אשר נועדה להשלמת הטענות המקדמיות. דיון זה התקיים בהקלטה (61 עמודים) ובמסגרתו עתר ב"כ הנאשם לביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק נוכח שיהוי בהגשת כתב האישום. במהלך הדיון הסכמתי לשמוע גם את הנאשם עצמו, למרות שהיה מיוצג, כמפורט בפרוטוקול הדיון. בתום הישיבה ביקשתי לקבל מהמאשימה תרשים זרימה כרונולוגי המלמד על טיפול הפרקליטות בתיק והבהרתי לצדדים כי בהתאם למבחן התלת שלבי, ככל שאסבור כי יש מקום לשמוע את כלל הראיות ורק לאחר מכן להידרש לטענת ב"כ הנאשם, הרי שתינתן החלטה בתוך זמן קצר. ואכן, לאחר עיון, ביום 6.12.22, נתתי החלטה העולה בקנה אחד עם האמור לעיל קרי, הפניתי למבחן התלת שלבי, קבעתי כי טרם בשלו התנאים להכריע בסוגיה והבהרתי כי הטענות שהועלו על ידי ב"כ הנאשם יהיו שמורות לו עד לתום ההליך.

12. בהמשך להחלטתי זו, ביום 8.12.22 החלה פרשת התביעה ונשמעה עדות של אחד מעדי התביעה. במעמד הדיון הוסכם על ידי ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה כי הודעת העד תוגש חלף חקירה ראשית וכן הוצגו הסכמות הצדדים בכל הנוגע לחומרי חקירה אשר נגעו לעד. באופן דומה, ביום 15.12.22, התקיימה ישיבת תזכורת במסגרתה הודיעו הצדדים על הסכמות נוספות אליהן הגיעו בכל בנוגע לעדי התביעה, וב"כ הנאשם הסכים לכך שהמאשימה תגיש את חומרי החקירה הרלבנטיים לעדים שהוזמנו. במעמד זה הגישה המאשימה תיק מוצגים חלקי מוסכם, הכולל את הראיות הנוגעות לעדים המוסכמים והתיק נדחה להמשך שמיעת ראיות.

13. מספר ימים עובר לישיבה ההוכחות, ביום 27.2.23, הוגשה לבית המשפט בקשת ב"כ הנאשם לשחרר אותו ואת הסניגוריה הציבורית מייצוג הנאשם. בבקשה, ובהמשך בדיון שבפניי, נטען על ידי ב"כ הנאשם ועל-ידי נציגה מטעם הסניגוריה הציבורית, כי במהלך פגישה בין הנאשם לבא כוחו התגלעו חיכוכים וכי הנאשם הטיח בבא כוחו אמירות קשות אשר מאיינות את האפשרות שב"כ הנאשם או הסניגוריה הציבורית ימשיכו לייצגו.

14. בבוקר יום 2.3.23, המועד בו נקבע דיון במעמד הצדדים בבקשת הסניגוריה, הוגשה בקשה על ידי הנאשם עצמו, במסגרתה ביקש גם הוא לשחרר את הסניגוריה הציבורית מייצוגו. בנוסף, ביקש הנאשם לדחות את ישיבת ההוכחות אשר הייתה קבועה ליום 9.3.23 עד אשר יקבל לידיו את חומרי החקירה שלטענתו טרם קיבל וכן ביקש כי כלל החומרים שהוגשו בהסכמה יוצאו מן התיק. במועד האמור התקיים דיון ממושך במסגרתו שמעתי את כלל הנוכחים, כמו גם את הנאשם, ואף קיימתי הפסקה בדיון על מנת שכלל הצדדים ובית המשפט יוכלו לעיין בבקשתו החדשה של הנאשם שהוזכרה לעיל ולדון גם באמור בה.

15. עוד יוער כי במעמד הדיון, לקראת סופו, ציין הנאשם כי הוא מקבל ייעוץ ממשד עו"ד רם כספי, כי הוא יוצא ממשד וכי בזכות המשד הצליח לפתוח את הדיסק און קי עליו חומרי החקירה. לטענתו, משד כספי מייצגו בהליכים אזרחיים ובעזרת המשד הגיש את בקשותיו בהליך דנן, וזאת משאין לו אמצעים כלכליים לעשות כן בעצמו. לאור דבריו, והגם שמעולם לא הופיע בפניי עו"ד מטעם משד כספי בהליך האמור, ומשמשד כספי מנוע מלהופיע בפניי, פניתי בתום הדיון בשאלתה בכתב למשד כספי, הפניתי לדבריו של הנאשם בדיון וביקשתי לקבל הבהרה באם המשד מייצג את הנאשם בהליך הנדון בפניי. שאילתה זו הועברה במקביל לעיון הצדדים. ביום 5.3.23 התקבל

מענה לשאלתה. עו"ד גד טיכו השיב בכתב בשם המשרד והבהיר כי משרד עו"ד כספי אינו מייצג את הנאשם בהליך הפלילי ולא מייצג לו בעניינים אלה. להשלמת התמונה צוין כי הנאשם מיוצג על ידי המשרד בעניינים אזרחיים שונים.

16. ביום 2.3.23, זמן קצר לאחר תום הדיון, נתתי החלטה מנומקת במסגרתה נעתרתי לבקשות הסנגוריה והנאשם ושחררתי את עו"ד אשכנזי ואת הסניגוריה הציבורית מייצוג הנאשם. לצד זאת לא מצאתי להיעתר לבקשת הנאשם לדחיית ישיבת ההוכחות, אשר הייתה קבועה ליום 9.3.23 ואשר בה אמור היה להעיד העד המרכזי אשר עדותו תואמה בין הצדדים נוכח הגעתו המיוחדת מחו"ל. כמו כן, לא נעתרתי לבקשת הנאשם להוציא חומרי חקירה שהוגשו בהסכמה - הכול כמפורט בהחלטתי מיום 2.3.2023.

17. לאחר שביום 2.3.23 (יום חמישי) ניתנה החלטתי שפורטה לעיל, במסגרתה שוחררה הסניגוריה הציבורית ונדחו בקשותיו של הנאשם לדחיית ההוכחות ולהוצאת החומרים שהוגשו בהסכמה, ביום 5.3.23 (יום ראשון) הגיש הנאשם את הבקשה הנדונה לפסילתי. בעקבות הבקשה וחרף עתירת המאשימה לדחיית הבקשה על הסף, הורתי על ביטול ישיבת ההוכחות ועל קיום דיון בבקשת הפסילה. הנאשם הגיש בקשה לדחיית הדיון נוכח פעולות מחאה שננקטו באותו יום וחששו שמא יקשה עליו להתייצב לדיון. חרף העובדה שלא ניתנה החלטה המורה על דחיית הדיון, הנאשם לא התייצב. הגם שב"כ המאשימה התייצבה לדיון כנדרש, מצאתי לדחות את הדיון לאור אי התייצבות הנאשם וביום 15.3.23 התקיים דיון בבקשת הפסילה בנוכחות ב"כ המאשימה והנאשם.

טענות הנאשם - זיהום ההליך, אי קבלת בקשתו להגשת דיסק או קי וניגוד עניינים

18. טענתו הראשונה של הנאשם עניינה זיהום ההליך. לשיטתו, העובדה שעו"ד אשכנזי ועו"ד קיש מטעם הסניגוריה הציבורית, העלו בפני המותב טענות כנגד הנאשם בעת בקשתם להשתחרר מייצוג, גרמה לפגיעה בנאשם ולזיהום ההליך. הנאשם הפנה לדברי עו"ד קיש מהם למד כי נמנעה מלומר דברים קשים בגנות הנאשם בפני מותב זה ומכאן למד הנאשם כי עו"ד קיש ביקשה לומר דבריה בפני מותב אחר.

לא מצאתי ממש בטענה זו.

19. אין בבקשת סנגור להשתחרר מייצוג, גם כאשר מתגלים חילוקי דעות של ממש בינו לבין נאשם, וגם כאשר בפי הסנגור טענות כנגד נאשם, כדי להוות עילה לפסלות שופט. על אחת כמה וכמה מקום בו כבמקרה זה, כשנציגי הסניגוריה הציבורית נהגו משנה זהירות ודאגו כנדרש שלא להשחיר את פניו של הנאשם בפני וכלל לא ציטטו את דברי הנאשם לבא כוחו שעמדו בבסיס בקשתם. כדברי עו"ד קיש: **"אני לא רוצה לפגוע בנאשם בשום צורה, בזכותו לנהל משפט ללא דעה מוקדמת ויכול להיות שאני צריכה להגיד את דבריי בפני מותב אחר אבל הדברים שנאמרו לעו"ד אשכנזי מצד הנאשם - לא יכול לסבול שום עו"ד, לא פרטי ולא ציבורי. אין בדברים כדי להעיד על קצה של אמון כדי להמשיך את הייצוג. השאלה היחידה שיכולה לעלות פה זה האם ניתן להחליף את הייצוג - עשינו זאת. אני שוחחתי איתו, מנהלת פיקוח שוחחה. הוא יפרסם הוא יתבע - זאת זכותו המלאה ואנחנו לא מתערבים בזה, בטח בית המשפט לא יכול לשבת כדין בטענות האלה, יש את לשכת עו"ד וכל פנייה תבחן בנפש חפצה - פה זה לא המקום לעשות כן".** בהמשך הוסיפה ואמרה עו"ד קיש **"אנחנו לא יכולים לחשוף בפני בית המשפט על איזה יחסי אמון אנחנו מדברים - מדובר באמירות שאי**

אפשר לסבול ויש פה את עניין הסניגור גם, זאת לא פעם ראשונה, אין סיבה שסניגור ציבורי שמייצג אדם שיפגעו בו באמירות אישיות ואמירות שפוגעות בשמו הטוב ובמקצועו" (עמ' 90-91 לפרוטוקול). וכן "...הקושי בהרחבת המילים ותיאור הדברים שנאמרו על ידי הנאשם וזאת על מנת להגן את הנאשם באי יצירת משוא פנים בפני מותב זה. כמוכן שמוטב זה לא נחשף למידע שעלול להשחיר את הנאשם" (עמ' 105 לפרוטוקול ש' 1-4).

נוכח כלל האמור לא מצאתי, כאמור, ביסוס לטענת הנאשם בדבר זיהום ההליך.

20. טענתו השנייה של הנאשם עניינה **שדעת המותב נועלה** שכן סירבתי לקבל מידיו דיסק או קי אותו ביקש להגיש כדי לבסס את טענותיו בנוגע לחומר החקירה וכן לא איפשרתי לנאשם לטעון בפניי בעת הדיון בבקשה לביטול כתב האישום.

גם בהקשר זה לא מצאתי כי קמה עילה לפסילתי מלשבת בדין.

כידוע, ככלל, החלטות דיוניות של מותב אינן מהוות עילת פסלות. כדברי כבוד הנשיאה השופטת חיות בע"פ 2153/22 אורטל נגד מדינת ישראל (30.3.22) :

"כבר נפסק כי התנהלותו הדיונית של השופט היושב בדין כמו גם תוכן ההחלטות הניתנות על ידו, אינן מקימות עילת פסלות והליכי הפסלות אינם האכסניה המתאימה להעלאת טענות בעניין זה (ראו ע"פ 3296/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 8; ע"פ 475/19 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 4)".

קביעה דומה ניתנה בע"פ 9252/12 יצחק אדמוני נ' מדינת ישראל (23.12.12) מפי כבוד הנשיא (בדימוס) השופט גרוניס:

"תחושתו הסובייקטיבית של המערער כי בית המשפט מתנהל כלפיו במשוא פנים, אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילה לפסילתו של בית המשפט. על מנת שתקום עילת פסלות על המערער להראות כי מתעורר, בנסיבות העניין, חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים".

21. יתרה מכך, וכפי שפורט בהרחבה לעיל, סוגיית חומר החקירה נדונה בפניי מספר פעמים ובאריכות וכלל החלטותיי בהקשר זה התקבלו ללא בדל עדות למשוא פנים. יתרה מכך, עיון בדברי הנאשם בפרוטוקול מלמד כי הנאשם דווקא הביע שביעות רצון כדבריו בעמ' 94 ש' 29-31 "הבקשה שהוגשה ביום 26.10.22 הייתי מאוד מרוצה ממנה, הייתה מעולה ומנומקת, עם כל מה שהיה צריך בתוכה וגבירתי קיבלה אותה ובצדק אני רק לא ידעתי שלא ביצעו אותה".

22. במסגרת ההליכים בפניי היה הנאשם מיוצג על ידי סנגור אשר דאג לזכויותיו, התקיים דיון מעמיק בטענות מקדמיות, ניתן מענה מפורט לאישום והחלו להישמע הוכחות. במהלך תקופה זו בא כוחו של הנאשם אף בא בדברים עם המאשימה ונתן הסכמתו לרשימת העדים, להגשת חומר ולתיק המוצגים החלקי - כל זאת מבלי שעלתה כל טרזניה נוספת מפי הנאשם ביחס לחומר החקירה. בהקשר זה ראו דברי עו"ד קיש מטעם הסנגוריה הציבורית בעת הדיון בבקשת הסנגוריה הציבורית להשתחרר מייצוג, אשר הביעה נכונותה לסייע לנאשם ולהעביר לו את כלל חומר החקירה שבידיה: **"אין סדר, לא מקבלים עם חוצצים והפרדה ברורה, אנחנו מקבלים כפי שהנאשם קיבל את המסמכים וצריכים לעשות בהם סדר. החומר הזה הועבר אליו לפחות פעמיים, כולל לבקשתו מסמכים נקודתיים שהוא רוצה לעיין בהם שלישית ורביעית. בנוסף, גם המדיה הדיגיטלית שמוזכרת פה הועברה אליו, זה שקשה מאוד להתמצא בה - אני כסניגורית מסכימה אבל זה לגמרי אפשרי ובהמשך הסניגוריה תעביר את כלל החומר המודפס שקיבלנו מידי המאשימה ללא עליות ואפילו עם הקלסרים והחוצצים כי אני מבינה את הקושי שלו ואם זה מסייע אז בשמחה"** (עמ' 97 לפרו' ש' 2-8 ו-28-30). וכן ראו דברי ב"כ המאשימה בדיון בבקשת הסניגוריה להשתחרר מייצוג: **"אנחנו נמצאים בנקודה אחרת שבה למעשה נשמעו מספר עדים ולמעשה התקבלה הסכמה להגשת מרבית עדי התביעה. לפני פחות מחודש נעשתה פניה לעו"ד אשכנזי על מנת להבהיר אם ניתן לחסוך את הבאתם של העדים מלונדון או לחילופין להעיד אותם באמצעות היוועדות חזותית ונענינו בשלילה לאחר שבא כוח הנאשם התייעץ עם הנאשם וזו העמדה שהועברה לפרקליטות המדינה"** (עמ' 92 לפרוטוקול ש' 29-32). מכלל האמור עולה תמונה ברורה בדבר העברת חומרי החקירה להגנה ולנאשם ולפי דברי נציגת הסניגוריה, אף יותר מפעם אחת.

23. חרף העובדה שלא התעורר ספק בדבר העברת חומרי החקירה לידי ההגנה, הרי שלאור טענות הנאשם בדבר האופן בו קיבל את החומרים לידי, ובעיקר טענתו כי החומרים לא הועברו אליו באופן מסודר בקלסרים ובחוצצים כפי שהועברו לבית המשפט, מצאתי לנכון לסייע לנאשם בעניין זה. וכך, בהחלטתי מיום 2.3.23 ציינתי כי ביקשתי מצוות לשכתי להכין עבור הנאשם שני קלסרים מסודרים וזהים לקלסרים שהוגשו לבית המשפט (עמ' 98 ש' 4-5), וכי הוא מוזמן לקבלם ביום ראשון בבוקר קרי, ביום 5.3.23. בפועל הנאשם לא אסף את הקלסרים במועד האמור ועשה כן רק בדיון אליו התייצב ביום 15.3.23, או אז מסרתי לידי את הקלסרים המסודרים.

24. הנה כי כן, רק לאחר שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוג העלה שוב הנאשם טענה הנוגעת לחומרי החקירה, וביקש להגיש את הדיסק און קי האמור. בהיתן כלל המפורט לעיל, לא מצאתי כי יש מקום להידרש פעם נוספת לטענות מסוג זה. למעלה מן הצורך מובהר כי אין בכך כדי להעיד שדעתי ננעלה, ומובן כי כל בקשה של הנאשם תידון ותישקל על ידי באופן ענייני.

25. על מנת שלא להותיר את טענות הנאשם ללא מענה ולמעלה מן הצורך אתייחס לטענה נוספת של הנאשם שעל בסיסה ביקש לטעון כי דעתי ננעלה. כזכור, שתי ישיבות הוקדשו לטענות המקדמיות. בדיון השני והמרכזי, אשר נמשך על פני 61 עמודים מוקלטים, למרות שהנאשם היה מיוצג ובא כוחו טען באריכות בענייניו, אפשרתי גם לנאשם להעלות טענותיו בפניי וטיעוניו אלה מופיעים בפרוטוקול על פני כ-9 עמודים. הנאשם אינו חולק על כך, ובדיון בבקשה לפסילתי אישר כי אפשרתי לו לטעון (עמ' 102 לפרו' ש' 10-11) אך הוסיף **"למרות שקבלתי את הזכות לטעון, קולי לא נשמע....כבר מעמ' 81 הטיעון שלי הופסק והופרע ולא אפשרו לי לסיים את דבריי"** (עמ' 102 לפרוט' ש' 27-31). בבקשה לפסילתי הלן הנאשם על כך שלא אפשרתי הגשת השלמת טיעוניו בכתב -

בקשה לה התנגדה ב"כ המאשימה. בנוסף טען הנאשם כי נתתי החלטתי בבקשה לביטול כתב האישום עוד קודם שהתקבל הפרוטוקול המוקלט.

26. אין בטענות הנאשם כדי להצביע על משוא פנים ונראה כי טענותיו בבקשת הפסלות, גם בהקשר זה, נובעות מחוסר שביעות רצונו מהחלטותיי. תמוהה במיוחד טענתו של הנאשם שעה שאישר בעצמו כי המותב איפשר לו להשמיע טענותיו, הגם שהיה מיוצג על ידי סנגור. ויוער - הנאשם אינו מלין על החלטתי בבקשה לביטול כתב האישום - החלטה בה קבעתי כי נשמרת לנאשם הזכות לשוב ולטעון טענה זו בהמשך, אלא שאת טענתו ממקד הנאשם בכך ש"קולו לא נשמע". טענה זו עומדת בסתירה למהלך הדיון המתועד בפרוטוקול מיום 30.11.22. למעלה מן הצורך אוסיף ואומר כי אין בכך שהחלטתי ניתנה לפני שהתקבל הפרוטוקול המתומלל של הדיון, בו הקשבתי רוב קשב לטענות הצדדים, או בכך שלא אפשרתי לנאשם להגיש השלמת טיעון מטעמו, הגם שהיה מיוצג באותה עת על ידי סנגור, כדי להעיד, אף לא בדוחק, על משוא פנים מצדי, לא כל שכן בשים לב למהות ההחלטה שכאמור בחנה את ההיבט המשפטי של הבקשה לביטול כתב האישום על פי המבחנים המקובלים בפסיקה, והובהר בה כי לנאשם תשמר הזכות לשוב ולהעלות טענות אלה לאחר שמיעת והערכת הראיות. לפיכך, גם בטענות אלה לא מצאתי כי קמה עילה המבססת את עתירת הנאשם לפסילת המותב.

27. להשלמת פרק זה אבקש להתייחס בקצרה לכלל ההחלטות של בית המשפט העליון אליהן הפנה הנאשם. עיון בהחלטות אלה מלמד כי פסילתו של מותב בעילה שדעתו ננעלה עשויה להתקבל במקרים בהם המותב השמיע **אמירות או קביעות** אשר מהן ניתן היה ללמוד כי דעתו של המותב ננעלה: כך למשל נקבע בע"א 1681/22 **מרעי נ' בריה** כי אמירות המותב בכל הנוגע לסיכויי ההגנה באופן נחרץ וצופה פני עתיד מקימות הצדקה להחלפת מותב ולו מטעמים של מראית פני הצדק; כך בע"א 9269/20 **פלוני נגד פלונית** קבעה כבוד הנשיאה השופטת חיות כי המקרה דנן נמנה על המקרים החריגים בהם התבטא בית המשפט באופן נחרץ אשר מוביל למסקנה כי קיים חשש ממשי למשוא פנים; כך גם בע"א 3012/19 **לשצ'ינסקי נגד שאוויט** בעניינו הפנתה כבוד הנשיאה השופטת חיות לע"א 820/19 **בית בלב נגד עמותת דיירי הדיור** שם נקבע כי רק במקרים נדירים, בהם התבטאויות בית המשפט הן בעלות אופי מובהק ונחרץ המלמד על "נעילת" דעתו, הן אשר יוליכו למסקנה כי קם חשש ממשי למשוא פנים מצדו; כך גם בע"א 3814/20 **פלוני נגד פלונית** שם הוחלט כי המותב הביע דעתו באופן נחרץ באשר להימנותה של המערערת ומשכך יש להעביר את ההליך למותב אחר; בע"פ 2202/21 **בן לולו נגד מדינת ישראל** נקבע כי מותב הדן בהליך העיקרי ימנע מליטול חלק בגיבוש הסדר טיעון ולא יתערב במשא ומתן בין הצדדים לפיכך, מטעמים של מראית פני הצדק, הועבר ההליך למותב אחר ולבסוף, הפנה הנאשם לע"פ 4967/19 **וארשולקאר נגד מדינת ישראל**. מקרה אשר עוסק במותב אשר דן בעניינו של הנאשם בעבר ולפיכך נחשף לרישום הפלילי ולתסקיר שירות המבחן, ומשכך נקבע כי ראוי להעביר את עניינו לשמיעה בפני מותב אחר.

28. מצאתי להתייחס לכל אחת מההחלטות אליהן הפנה הנאשם בבקשתו ולו רק בכדי להמחיש ביתר שאת את הפער הקיים בין המקרים המתוארים בהחלטות אלה לבין המקרה דנן. ודוק, הנאשם לא טען ובוודאי שלא הפנה לכל אמירה או קביעה נחרצת או אחרת מצד המותב בנוגע לסיכויי ההליך, מהימנות העדים או מהימנותו שלו. אין המדובר במקרה בו המותב הביע דעתו בכל הנוגע לסיכויי ההגנה, אין המדובר בקביעות של המותב במסגרת גיבוש הסדר וכן אין המדובר במותב אשר דן בעניינו של הנאשם בעבר. כאמור עתירתו של הנאשם לפסילת המותב מבוססת על היעדר שביעות רצון מהחלטותיו, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ובנסיבות אלה אני מוצאת כי הפסיקה

אליה הפנה הנאשם אינה רלוונטית לענייננו וכי **הנאשם לא הצליח לבסס עילה זו של דעת המותב שנעלה**.

29. הטעם השלישי לבקשת הפסילה, אשר הועלה לראשונה בדיון שהתקיים ביום 15.3.23 ולא נכלל בבקשה הכתובה, נוגע לכך שלשיטת הנאשם על מותב זה לפסול עצמו מלשבת בדין בשל העובדה שבהליך המעצר, למשך ישיבה או שתיים, יוצג הנאשם על ידי עו"ד גד טיכו ממשרדו של עו"ד כספי - משרד אשר ייצג את המותב לפני קרוב לחמש שנים ונמצא ברשימת המניעויות של המותב. לטענת הנאשם בנסיבות אלה מתקיים **"ניגוד אינטרסים"**. זאת ועוד, הנאשם הלין על כך שהמותב פנה למשרד כספי בשאלתה שהזכרה לעיל וזאת הגם שלא טען כי הוא מיוצג על ידי המשרד בהליך הפלילי, טען כי בהליכי המעצר וההסגרה יוצג על ידי עו"ד גד טיכו ממשרדו של עו"ד כספי וכן טען כי אין זו הפעם הראשונה שהפנה לכך שבהליך המעצר יוצג על ידי עו"ד ממשרד זה. הנאשם הוסיף ואמר כי משרד כספי מייצגו בהליכים אזרחיים, ויתכן ויבקש לזמן את עו"ד טיכו למתן עדות בתיק הנדון. לשיטת הנאשם: **"אני חושב שבגירתי צריכה כאשר יש עננה של משרד כספי שמרחפת מעל הדין הזה ולו רק בשל מראית הצדק ולא רק עשיית הצדק, אני חושב שאת העננה הזו צריך לפזר ורק העילה הזו כשלעצמה מצדיקה העברת הדין למותב אחר"** (עמ' 103 ש' 20-22).

גם בהקשר זה מצאתי כי דינה של בקשת הנאשם להידחות.

30. ראשית, כאמור, התיק הועבר לטיפול ביום 20.1.22. חרף הזמן הרב שחלף מאז הועבר התיק, חרף ההחלטות שנתתי והעד שנשמע, לא העלה הנאשם ולו פעם אחת טענת פסלות על רקע הטעם הנדון בפרק זה. כידוע, טענת פסלות יש להעלות בהזדמנות הראשונה ולפני כל טענה אחרת (ראו ע"א 2619/21 **פלוני נ' פלונית** (18.5.21)) ובמקרה דנן הנאשם לא נקט בדרך זו. העובדה שהנאשם העלה את עניין ייצוגו בהליך המעצר במסגרת הבקשה לביטול כתב האישום, אין בה כדי לשנות. אדרבא, באותה עת לא ביקש הנאשם כי המותב יפסול עצמו מלשבת בדין ומנגד מצא לעשות כן כעת. עולה אם כן כי הנאשם השתהה בהגשת הבקשה ואף לא נתן לשיהוי זה כל טעם סביר. יתרה מכך, בדיון שהתקיים זמן קצר עובר להגשת הבקשה לפסילת המותב אמר הנאשם כך: **"אני לא רוצה שמותב זה לא ינהל את התיק הזה, כל מילה בסלע, אני אשב"** (עמ' 96 ש' 14).

31. שנית, גם לגופו של עניין, דין הטענה להידחות. כמפורט לעיל, כשהעלה הנאשם בטיעוניו ביום 2.3.23 את דבר קבלת הייעוץ ממשרד כספי בזמן הווה, כמו גם את היותו מיוצג על ידי בהליכים אזרחיים וקבלת סיוע בשירותי משרד לשליחת בקשות, סברתי כי יש מקום לברר סוגיה זו. כפי שצוין לעיל, עו"ד גד טיכו ממשרד כספי הבהיר במענה לשאלתה כי המשרד אינו מייצג את הנאשם בהליך הפלילי ואינו מייצג לו בעניינים אלה וכי הוא מיוצג על ידי בעניינים אזרחיים שונים. מכאן שכל ספק, לו היה כזה, הוסר באופן מוחלט. ככל שהנאשם יבקש לזמן בהמשך הדרך את עו"ד גד טיכו כעד הגנה, כפי שאמר שישקול לעשות, הרי שאין כל מניעה שיעשה כן, בכפוף למבחני קבילות ורלוונטיות באשר לזימון עד. ודוק, משרד עו"ד כספי ייצג את הנאשם בהליך המעצר, לדבריו בשתי ישיבות, וסייע לו בהליך ההסגרה. כך או כך, הליכי המעצר אינם חשופים בפני ואינם נדונים במסגרת התיק העיקרי, ובוודאי שאין להליכים האזרחיים, בהם מיוצג הנאשם על ידי משרד כספי, לבין ההליך שבפני, דבר וחצי דבר. קבלת טענת הנאשם שמשמעותה קביעה לפיה מותב זה אינו יכול לדון בעניינו הפלילי של הנאשם רק בשל היותו מיוצג בהליכים אזרחיים על ידי משרד המצוי ברשימת המניעויות של מותב זה, ולאחר שהובהר כי אינו מיוצג על ידי המשרד בהליך הפלילי בכל דרך ואף לא במתן ייעוץ, ושעה שנגיעת המשרד בהליך הפלילי הסתכמה בשתי ישיבות בהליך המעצר

בשנת 2020, הינה קביעה מרחיקת לכת שאיני סבורה כי יש לקבלה.

משכך, מצאתי לקבוע, כי גם עילה זו של ניגוד עניינים אינה מתקיימת והטענה שהועלתה בשיהוי רב ובלתי מוסבר, דינה להידחות.

סוף דבר

32. במקרה שבפניי קיים פער בין עתירת הנאשם לפסילה לבין עמדת המאשימה לדחיית העתירה על הסף. בהתייחסו לפער זה קבע כבוד הנשיא (בדימוס) השופט אהרון ברק בע"פ 28/98 **אסרף נ' מדינת ישראל** (02.03.98) כך:

"השתחררות בלתי ראויה של השופט מהדיון במשפט פוגעת בהגינות המשפט, באמון הציבור וגוררת אחריה עיוות דין באותה מידה כמו המשך דיון בעניין שמן הראוי הוא לשופט לפסול עצמו ממנו. בעיקר כך, מקום שהאינטרסים ראוים להגנה של הצד האחד - זה הצד שלא ביקש את פסילת השופט - נפגעים ממעשה הפסילה.. אין לקיים תחושה סובייקטיבית בלתי מוצקה של צד המבקש פסילה על ידי פגיעה בתחושה אובייקטיבית לצדק של צד המבקש למנוע פסילה".

33. הנאשם עתר לפסילת המותב וביקש להעביר את ההליך למותב אחר בשל טענות הנוגעות למראית פני הצדק. כידוע, עקרון יסוד הוא כי **"הזכות לשבת במשפט היא גם החובה לעשות כן"** ופסילת שופט יהא החריג בו יש לנקוט בזהירות ראויה. בעניין זה ראו דברי כבוד הנשיאה השופטת חיות בע"פ 6253-22 **בן חליוא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]** (11.11.22):

".....בית משפט זה פסק בעבר כי "אין מקום להרחיב את השימוש בטענת 'מראית פני הצדק' [...] לכל מקרה בו מועלת טענת פסלות שאין לה ביסוס אובייקטיבי ממשי, שאם לא כן נמצאנו מרוקנים מתוכן את הלכות הפסלות שפותחו בבית משפט זה" (ע"פ 28/98 אסרף נ' בן דורי, פסקה 6 (2.3.1998); וכן ראו: ע"פ 5102/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (9.8.2010)). לפיכך, פסילה מטעמים של מראית פני הצדק, אך בשל תחושה סובייקטיבית של בעל הדין כנטען בענייננו, אין לה מקום (השוו: ע"א 5210/16 פלונים נ' הכשרה חברה לביטוח בע"מ, פסקה 10 (16.8.2016))."

34. במקרה דנן לא מתקיימת אף אחת מעילות הפסלות הקבועות בדיון, טענותיו של הנאשם כלליות ורובן ככולן מופנות כלפי החלטות ביניים של המותב. זאת ועוד, בכל הנוגע לטענת ניגוד העניינים, הרי שזו הועלתה בשיהוי רב וללא הסבר וגם לגופו של עניין היא אינה מקימה עילת פסלות וקבלת טענה זו, בנסיבות של תיק זה כפי שפורטו לעיל, הינה מרחיקת לכת.

35. לסיום, לבסוף, ראו דברי כבוד הנשיאה השופטת חיות בע"א 8607/22 **בעניינו של פלוני** שהוזכר לעיל:

"המערער מלין על החלטות דיוניות שונות המצויות בליבת סמכותו ושיקול דעתו של

המותב בכל הנוגע לניהול ההליך, ואיני סבורה כי יש בהן כדי להעיד על "נעילת" דעתו של המותב. לכך יש להוסיף כי רבות מטענות המערער הועלו בשיהוי לא מבוטל, שלגביו לא הובא כל הסבר המניח את הדעת באופן שאינו עולה בקנה אחד עם החובה להעלות טענת פסלות "מיד לאחר שנודע לבעל הדין על עילת הפסלות ולפני כל טענה אחרת" (תקנה 173(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט 2018 וראו לעניין זה ע"א 2619/21 פלוני נד' פלונית פסקה 6 (פורסם בנבו) (18.5.21))

משלא בוססו טענות הנאשם לכך שנעלה דעתי, למשוא פנים אובייקטיבי (ואף לא סובייקטיבי), לזיהום ההליך ו/או לניגוד עניינים, הבקשה נדחית.

זכות ערעור על פי הקבוע בסעיף 147 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982 (להלן: "החסד"פ"). משהנאשם אינו מיוצג אפרט כי עליו להודיע לבית המשפט האם בכוונתו להגיש ערעור - ראה סעיף 147(א) לחסד"פ, וככל שבכוונתו להגיש ערעור, הרי שעליו לעשות כן בתוך 5 ימים ממועד מתן ההחלטה - ראה סעיף 174(ב) לחסד"פ.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לב"כ המאשימה ולנאשם.

ניתנה היום, ב"א ניסן תשפ"ג, ב02 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.